

A Szentlélek és a Lélek ajándékai

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Róma 12:3-8; 1Korinthus 12:4-7, 11; 12:14-31; Efezus 4:7; 1János 4:1-3

„A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr. És különbség van az erők megnyilvánulásában is, de ugyanaz az Isten, aki mindenben és mindenkiben megmutatja erejét” (1Kor 12:4-6, ÚRK).

Amikor egy apának hosszú üzleti útra kellett utaznia, a fiára hagyta a gazdaság egész igazgatását, ami konkrét feladatokat jelentett. A fiú azonban hamar rájött, hogy apja nem látta el őt a megfelelő utasításokkal és eszközökkel, ennek következtében csalódottan kellett megállapítania, hogy a feladatot nem tudja teljesíteni. Amikor pedig Jézus távozott tanítványai köréből és visszament mennyei Atyjához, Ő is egy konkrét feladatot bízott követőire, hogy hirdessék az evangélium jó hírét a világnak. Jézus azonban nem hagyta felszerelés nélkül tanítványait. Amit megparancsolt nekik, arra ki is képezte őket. Az Ő nevében kell munkálkodniuk, a Szentlélek hatalmával és segítségével. 1Kor 1:4-7 szakaszában Pál így ad hálát Istennek mindezért: *„Hálát adok az én Istenemnek mindenkor ti felőletek az Isten ama kegyelméért, mely néktek a Krisztus Jézusban adatott, mivelhogy mindenben meggazdagodtatok őbenne... semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szűkölködtek.”* A lelki ajándékokat Isten a Szentlélek által adja Krisztusban, egyháza építésére.

Ezen a héten arról fogunk tanulni, hogy a Szentlélek Isten a csodálatos ajándékok szuverén adományozója, valamint meg fogjuk vizsgálni, mi a különbség a Lélek gyümölcse és a Lélek ajándékai között.

A LÉLEK GYÜMÖLCSE ÉS A LÉLEK AJÁNDÉKAI

A Lélek gyümölcseinek és a Lélek ajándékainak ugyanaz a szerzője, a kettő mégsem ugyanazt jelenti. Senkitől sem elvárás, hogy rendelkezzen a Lélek ajándékával, a Lélek gyümölcseinek azonban mindenki életében meg kell nyilvánulnia. A lelki ajándékok nem feltétlen bizonyítékai lelkeségünknek, de a Lélek gyümölcse igen. Amíg a Lélek gyümölcséből egy van, addig a Lélek ajándékaiból sok, és némelyik jelentősebb, mint a többi.

Olvassuk el 1Kor 12:4-7, 11 verseit! Mi a lényege annak, amit Pál tanít ezekben a szakaszokban?

Miközben a Lélek gyümölcse minden megnyilvánulását ki akarja mutatni Isten követőinek az életében, az ajándékokból nem minden hívő részesül egyformán. Nincs arra vonatkozó parancs, hogy mindenki rendelkezzen egy adott ajándékkal, mint például a nyelveken szólás ajándékával. Isten szuverenitása révén a benne hívőket a legjobb belátása szerint látja el különböző ajándékokkal. A Lélek ajándékait azért adja, hogy szolgálhassunk másoknak, építsük Krisztus testét és munkáljuk az Úr művének előrehaladását.

A lelki ajándékok tehát haszontalanok a Lélek gyümölcse nélkül. Érdekes, hogy a lelki ajándékokkal összefüggésben gyakran utalnak a szeretetre. Rögtön 1Korinthus 12. fejezete után, a 13. fejezetben következik a szeretet utolérhetetlenül szép leírása. Ef 4:11-13 szakaszát is követi a szeretetre való utalás a 15-16. versben. Róm 12:3-8 szakaszát, ahol a Lélek ajándékairól van szó, szintén követik a szeretetre utaló igeversek (lásd Róm 12:9-10).

Az ajándékok tehát a kegyelem ajándékai, vagyis a szeretet ajándékai. Szeretetből kapjuk őket, és szeretetből szolgáljuk általuk az embertársainkat. Szeretetünkkel Isten szeretetét mutatjuk be. A szerető és mindentudó Isten biztosítja az eszközöket, amelyek által megvalósíthatjuk mindazt, amivel megbíz bennünket. Talán ezért mondhatjuk, hogy a szeretet a legnagyobb minden ajándék közül (1Kor 13:13).

Miért van központi szerepe a szeretetnek mindabban, amit keresztényként teszünk? A szeretet hogyan ad erőt a bizonyágtételünknek?

LELKI AJÁNDÉKAINKAT A SZUVERÉN ISTENTŐL KAPJUK

Nem mi döntjük el, milyen ajándékokat kapunk. A lelki ajándékokra vonatkozó görög szó, a *charismata* kegyelmi ajándékokat jelent, amelyeket maga Isten ad. Nem mi érdemeljük ki azokat társadalmi státuszunktól, pozíciónktól, tiszteletre méltó személyiségünkötől, műveltségünkötől vagy lelki jellegű teljesítményeinktől függően. Ajándékok, tehát ingyen, szeretetből kapjuk, hogy végrehajthassuk az Istentől ránk bízott feladatokat.

Gyakran úgy gondoljuk, hogy a Szentlélek árasztja ránk a lelki ajándékokat. Ef 4:7 verse alapján láthatjuk, hogy Pál apostol Jézus Krisztussal is összekapcsolja a lelki ajándékok kiosztását. Milyen szerepe van ebben Jézusnak?

Pál kijelenti, hogy Krisztus kegyelme biztosította számunkra a jogot a lelki ajándékokhoz, de a Szentlélek az, aki szétosztja azokat az egyház tagjai között. Akik elfogadták Jézus Krisztust személyes Megváltójuknak és hisznek benne, azokat a Szentlélek felruházta lelki ajándékokkal, amint akarja (1Kor 12:11). Az ajándékok szétosztása Isten szuverén döntésétől függ. A velünk született képesség, mint olyan, nem nevezhető lelki ajándéknak. A lelki ajándékok nem azt jelentik, hogy valakinek természetes képességei vannak, amelyeket következetes gyakorlás által továbbfejleszt. Sok nem keresztény emberről is elmondható, hogy szinte mennyei képességeket kapott Istentől. Noha minden jó és tökéletes ajándék végeredményben Istentől származik (Jak 1:17), Isten úgy döntött: különleges ajándékokkal látja el a benne hívőket, hogy keresztény testvéreik áldására lehessenek és építsék egyházát. A Mindenható a természetes képességet is fel tudja használni ilyen célra, amennyiben az illető elismeri, hogy még az ilyen talentum is Istentől származik, majd imádságos szívvel és alázattal felajánlja azt az Úr munkájára.

Mit mond Pál 1Kor 12:14-31 szakaszában az ajándékok szétosztásáról? Miért fontos ez a szempont ahhoz, hogy megértsük, miként működnek az egyházban a lelki ajándékok?

A Szentlélek adja az ajándékokat bölcsessége és akarata szerint. Mivel szeret bennünket és a legjobban tudja, hogyan szolgálhatnánk Őt a leghatékonyabban, ezért felesleges irigykednünk másokra és ajándékaikra. Ha irigyeljük mások ajándékait, az annak a jele, hogy hálátlanok vagyunk Istennel szemben és kétségbe vonjuk bölcsességét, ami alapján osztogatja az ajándékokat!

Milyen ajándékokat bízott Isten a mi gyülekezetünk tagjaira? Milyen üzenetet vonhatunk le magunknak abból, hogy különböző emberek más-más ajándékot kapnak?

A LELKI AJÁNDÉKOK CÉLJA

Milyen céllal adja Isten a lelki ajándékokat? Róm 12:3-8; Ef 4:8-12

Világos, hogy Isten a lelki ajándékokat a szolgálat céljából adja, nem pedig a megszentelődésünkért. Nem titokzatos trükkök, amelyek kielégítik kíváncsiságunkat, és nem is az unalom ellenszerei. A Lélek ajándékaira úgy gondolunk, mint eszközökre, amelyek betöltik lelki szükségleteinket vagy erősítenek az Istennel való kapcsolatunkban. Ennek következtében a Szentlélek ajándékaira inkább úgy tekintünk, mint keresztényközpontú, nem pedig Krisztus-központú ajándékokra. A középpontban tehát inkább mi állunk, mint Isten. Amikor megpróbáljuk Krisztus-központú szemszögből figyelni a lelki ajándékokat, rájövünk, hogy Isten ajándékai többféle mennyei cél betöltésében segítenek, tovább erősítve és építve az egyház egységét (Ef 4:12-16). Az is szerepük, hogy elősegítsék az egyház megbízatásának teljesítését (Ef 4:11-12) és dicsőséget szerezzenek Istennek (1Pt 4:10-11).

Láthatjuk tehát: Isten soha nem azért adja az ajándékokat, hogy mi jobban érezzük magunkat, hanem mások épülésére (1Pt 4:10; 1Kor 14:12, 26), valamint az egyház egészének lelki áldására és épülésére. Igazi tragédia, amikor Isten ajándékait – amelyeket az egység érdekében ad Isten – önmaguk felmagasztalására használják egyesek. Amikor ilyesmi történik, az egyén jogtalanul tűnik ki a többiek közül. Ez viszáltyt szül és teret ad a megosztottságnak.

Túl gyakran gondolunk úgy a lelki ajándékokra, mint kapott képességekre és talentumokra. Igen, a képességek valóban részét képezik a lelki ajándékoknak, de nem szabad elfelejtenünk, hogy a lelki ajándékok kiárasztásával együtt a Szentlélek konkrét feladatot és szolgálatot is ránk bíz (1Pt 4:10). Ezért mondhatjuk, hogy a lelki ajándékok bizonyos képességeket jelentenek, amelyeket természetfeletti módon kapunk Istentől a Szentlélek által. Ezek az ajándékok konkrét szolgálatra képesítik az embert, az egyház építésére. E cél elérése érdekében van szükség a különféle ajándékokra.

Vajon miért mondhatjuk, hogy az ajándékok elsődleges célja az egyház egysége? A különböző ajándékokkal felruházott hívók hogyan törekedhetnek az egységre az egyházban? Milyen változásnak kell bekövetkeznie ahhoz, hogy az egyházban jelenlévő különböző ajándékok áldás-sá, ne pedig a széthúzás forrásává váljanak?

AJÁNDÉK AKKOR ÉS MOST

Olvassuk el 1Kor 14:1 versét, majd hasonlítsuk össze a különböző felsorolásokat 1Kor 12:7-11, 27-31, Róm 12:3-8 és Ef 4:11-12 verseiben! Vajon ezeket az ajándékokat csak az újtestamentumi időkben élt hívők nyerték el? Miért állnak ma is rendelkezésünkre?

Bizonyos keresztények úgy gondolják, hogy az Újtestamentumban említett lelki ajándékok Jézus és az apostolok idejére korlátozódtak. Úgy érvelnek, hogy az első apostolok halálával a különleges lelki ajándékok is eltűntek az egyházból. Nézetük alátámasztására 1Kor 13:10 versét idézik, ahol Pál azt állítja, *hogy „amikor... eljön a tökéletes, a töredékes eltöröltetik”* (1Kor 13:10, ÚRK). Igen, lesz idő, amikor az ajándékok megszűnnek létezni. Ez azonban csak akkor következik be, amikor már eljött a tökéletes, vagyis amikor nem tükör által homályosan, hanem szemtől szembe láthatunk mindent, Jézus második adventje után. A Biblia kijelenti, hogy a lelki ajándékokat Isten az egyház építésére adta (1Kor 12:28). Pál felszólítja a hívőket, hogy *„buzgón kívánjátok a lelki ajándékokat”* (1Kor 14:1, ÚRK). Ezek az ajándékok szükségesek Krisztus testének jólétéhez. Mivel a Szentírásban sehol nem találunk bizonyítékot arra, miszerint Isten eltörölte volna azokat, azt kell feltételeznünk, hogy megmaradnak, amíg az egyház be nem végzi küldetését és Krisztus újra el nem jön.

Isten műve olyan erővel és hatalommal zárul a vég idején, ami jóval meghaladja a kezdetben megnyilvánult erőt és hatalmat. Amíg az egyházat arra szólítja Isten, hogy készítse fel a világot Krisztus eljövetelére, a Mindenható nem hagyja egyházának tagjait segítség nélkül missziójuk teljesítése közben. Ezek az ajándékok azonban nem emelkednek felül a Biblián, nem veszik át annak helyét. Sokkal inkább azt mondhatjuk el róluk, hogy a bibliai ígéretek általuk teljesednek, minden szükséges erővel és képességgel ellátják a hívőket Krisztus testének építésére és arra, hogy felkészítsék a világot Jézus közele eljövetelére.

Olvassuk el Ef 4:11-13 szakaszát, különös tekintettel a 13. versre: „ *míg mindnyájan eljutunk a hitnek és az Isten Fia megismerésének az egységére, az érett férfiúságra, a Krisztus teljessége szerinti nagykorúságra*” (ÚRK). Ennek alapján mit mondhatunk, vajon most is szükség van a lelki ajándékokra az egyházban?

A SZENTLÉLEK ÉS A HELYES ÍTÉLŐKÉPESSÉG

1Kor 12:10, 14:29 és 1Jn 4:1-3 szakaszai alapján válaszoljunk arra a kérdésre, hogy miért fontos a helyes ítélőképesség ajándéka!

Habár vannak valódi lelki ajándékok az egyházban, a Biblia figyelmeztet: ne higgyünk minden léleknek, hanem ítéljük meg a lelkeket aszerint, hogy igazodnak-e a Szentíráshoz, következetesek-e és dicsőítik-e Jézust mint Urat. Fontos a „lelkek megítélése” (1Kor 12:10), mert nem minden származik Istentől, ami annak tűnik. Olvashatjuk a figyelmeztetést, hogy démoni erők is működnek, amelyek félre akarják vezetni az egyházat, és a valódi lelki ajándékoknak vannak gonosz utánpótlásai is, mint például hamis tanítások, hamis próféciák, hazug látomások, hamis nyelveken szólás, okkult erőből táplálkozó gyógyító megnyilvánulások, félrevezető jelek és csodák stb.

Némelyek elfogadják a lelki ajándékok valóságát ma is, ugyanakkor túlságosan kihangsúlyoznak egyes lelki ajándékokat, és indokolatlan elsőbbséget adnak a különleges jeleknek és csodáknak. Érdekes, hogy Pál a megítélés ajándékát rögtön a csodatévő erők és a prófétálás után említi, mielőtt még szóba hozná a nyelvek ajándékát (1Kor 12:10). Isten azért adja az egyháznak a megítélés, helyes ítélőképesség ajándékát, hogy megőrizze azt igazságban és egységben, megóvja tagjait a hamis próféták követésétől, valamint a hamis jelek és csodák hatásától. A helyes értékeléshez bibliai értelemben vett érettség, tudás és az Isten Igéje iránti hűség szükséges. Fontos, hogy minden ítélet alapja Isten Igéje legyen! Csak akkor tudhatjuk biztosan, hogy valóban az Úrtól van-e valami, amit hallunk vagy látunk vagy valahonnan máshonnan ered, ha mindent az Ige próbája alá vetünk.

„Az az ember, aki a csodákat tartja hite próbájának, rá fog jönni arra, hogy Sátán csalásai révén képes arra, hogy valóságosnak tetsző csodákat tessen... Ne múljanak el a napok úgy, hogy közben elmulasztjuk nagyszerű lehetőségeinket arra nézve, hogy teljes szívvel, lélekkel és erővel szeressük az Urat. Ha nem fogadjuk el és nem szeretjük az igazságot, akkor azok közé kerülhetünk, akik ezekben az utolsó napokban végignézik Sátán csodáit és el is hiszik azokat... Gonosz lelkek befolyása alatt álló emberek fognak csodákat véghezvinni” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 2. köt. Budapest, 2000, Advent Kiadó, 50-51. o.).

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház, „A gonosz lelkek munkája” c. fejezet, 455-460. o.; „A Szentírás védőbástya” c. fejezet, 528-536. o.

Egyesek felteszik a kérdést: „Miért nem látunk ugyanolyan csodákat, például csodás gyógyulásokat ma is, mint amilyenek a bibliai időkben történtek?” Először is, igenis hallunk csodákról szóló történeteket. Bizonyára sokan közvetlenül is átéltek ilyesmit. Másodszor, a Biblia olvasása közben lehet olyan benyomásunk, hogy csodák mindig történtek. Ám csak azért ez az érzésünk, mert a Szentlélek arra ihlette a szerzőket, hogy olyan eseményekről írjanak, amelyek lényegesek voltak az ősegyház megalapításakor. Elképzelhetjük, hogy a dolgok legtöbb esetben úgy történtek, ahogy manapság is: az embereket tanították Isten Igéjéből, ők pedig elfogadták a Szentlélek hívását. Végül pedig Ellen G. White sorait idézzük: „Munkája során Krisztus hirdette az Igét, és csodálatos gyógyítások révén enyhítette a szenvedést. Isten azt az üzenetet adta nekem, hogy ma azért nem munkálkodhatunk ekképp, mert Sátán is csodák véghezvitele által gyakorolja hatalmát. Isten szolgálói napjainkban nem tevékenykedhetnek csodák által, mert [mások] olyan hamis gyógyításokat visznek véghez, amelyeket isteni eredetűnek mondanak. Ebből kifolyólag az Úr olyan utat jelölt ki népe számára, amelyen a Biblia tanításával egybekötve végezhet gyógyítói munkát. Szanatóriumokat kell alapítanunk, és ezekben az intézményekben olyan munkásoknak kell dolgoznia, akik képesek valódi egészségügyi missziót végezni. Ekképpen vehetjük védelmünkbe a szanatóriumba érkező betegeket” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 2. köt. Budapest, 2000, Advent Kiadó, 52. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) **Mi a különbség a Lélek gyümölcse és a Lélek ajándékai között?**
- 2) **Hogyan segít az egyházunkban értékelni az ajándékokat, ha tudjuk, hogy a szerető és bölcs Isten adja azokat?**
- 3) **Miért jelenthetjük ki, hogy a gyógyulások és csodák önmagukban nem biztos mutatók az igazság eldöntéséhez? Mire van még szükség?**
- 4) **„Mert a nekem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy ne gondoljon senki többet magáról, mint amennyit kell, hanem józanul gondolkozzék mindenki az Istentől neki adott hit mértéke szerint” (Róm 12:3, ÚRK). Milyen meghatározó figyelmeztetést kapunk ebben az igeversben? Mit jelent az, hogy józanul gondolkodjunk önmagunkról, ne gondoljunk többet, mint amennyit kell?**

SZERETNI A SZERETHETETLENT

Természetes a vonzódásunk a szép, szereteteli, jó emberekhez. Az érett szeretet azonban tudja azt is, hogyan szerethetjük a szerethetetleneket, akik úgy tűnik, képtelenek viszonzni szeretetünket. Az ilyen szeretet mennyei szeretet.

Nem nehéz szeretni azokat, akik ragyognak – a világ gyémántjai. A szeretet igazi próbája az, ha azokat is szeretjük, akik olyanok, akár a szén – a csiszolatlan gyémántok, akik bepiszkolhatnak bennünket. De ha ennek ellenére szeretjük őket, szeretetünk nyomása alatt ők is gyémánttá válnak!

SZERESSÉTEK ELLENSÉGEITEKET!

Isten megterheli szívünk befogadóképességét, amikor azt mondja, hogy szeressük ellenségeinket. Ha szeretjük őket, azzal bizonyítjuk, hogy Istenhez tartozunk, hiszen Ő mindenkit szeret, bármit is tettek.

EGY SZERETŐ BARÁT

Barátom, oly sokat adtál nekem! Füled, mely meghallgatott, hangod, mely megnyugtató, kezed, mely segített, ölelést, mely meggyógyított, mosolyt, mely felvidített. Köszönöm, hogy szerető barátom vagy!